

I

(Ψηφίσματα, συστάσεις και γνωμοδοτήσεις)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

491Η ΣΥΝΟΔΟΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ 10ΗΣ ΚΑΙ 11ΗΣ ΙΟΥΛΙΟΥ 2013

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Το ανεξερεύνητο οικονομικό δυναμικό της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ — Μεταρρύθμιση των δημοσίων επιχειρήσεων» (διερευνητική γνωμοδότηση)

(2013/C 327/01)

Εισηγητής: κ. HENCKS

Στις 15 Απριλίου 2013, ο κ. Vytautas LEŠKEVIČIUS, Υφυπουργός εξωτερικών υποθέσεων, ζήτησε από την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εξ ονόματος της μελλοντικής λιθουανικής προεδρίας, να καταρτίσει διερευνητική γνωμοδότηση με θέμα

"Το ανεξερεύνητο οικονομικό δυναμικό της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ – Μεταρρύθμιση των δημοσίων επιχειρήσεων".

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 27 Ιουνίου 2013.

Κατά την 491η σύνοδο ολομέλειας, της 10ης και 11ης Ιουλίου 2013 (συνεδρίαση της 10ης Ιουλίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε την ακόλουθη γνωμοδότηση με 170 ψήφους υπέρ, 10 κατά και 2 αποχές.

1. Ιστορικό

1.1 Σκοπός της παρούσας διερευνητικής γνωμοδότησης της ΕΟΚΕ είναι να αποσαφηνίσει την ειδική συμβολή των δημοσίων επιχειρήσεων στην ανταγωνιστικότητα της ΕΕ. Επίσης, θα διευκρινίσει τα ειδικά διακυβεύματα που υφίστανται όσον αφορά τις πολιτικές και τα όργανα της ΕΕ.

1.2 Η γνωμοδότηση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο των Συνθηκών, οι οποίες παρέχουν ευρεία διακριτική ευχέρεια στα κράτη μέλη όσον αφορά τον ορισμό, την οργάνωση και τη χρηματοδότηση των υπηρεσιών γενικού συμφέροντος. Επίσης σύμφωνα με τις Συνθήκες, τα κράτη μέλη διαθέτουν αρμοδιότητες ως προς την επιλογή και το νομικό καθεστώς (ιδιωτικό, δημόσιο, ή σύμπραξη δημόσιου/ιδιωτικού τομέα) των επιχειρήσεων στις οποίες έχουν αναθέσει την εκτέλεση της δημόσιας αποστολής τους ⁽¹⁾.

1.3 Κάθε δημόσια αρχή μπορεί κατά περίπτωση να αποφασίζει αν θα χρησιμοποιήσει μία δημόσια επιχείρηση ως μέσο δράσης, με κριτήριο την ανάλυση ενός τομέα, τους στόχους και τις αποστολές που έχουν καθοριστεί, ή τους μακροπρόθεσμους στόχους που πρέπει να επιδιωχθούν.

1.4 Σύμφωνα με την οδηγία 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 1980, για την διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων, ως «δημόσια επιχείρηση» νοείται: "κάθε επιχείρηση στην οποία οι αρχές μπορούν να ασκούν άμεσα ή έμμεσα αποφασιστική επιρροή λόγω κυριότητας ή χρηματοοικονομικής συμμετοχής τους σε αυτήν ή δυνάμει των κανόνων που την διέπουν.

Η καθοριστική αυτή επιρροή εκ μέρους των δημοσίων αρχών τεκμαίρεται όταν οι εν λόγω αρχές, έμμεσα ή άμεσα:

α) έχουν το μεγαλύτερο μέρος του καλυφθέντος κεφαλαίου μιας επιχείρησης, ή

⁽¹⁾ Οι Συνθήκες δεν προδικάζουν με κανένα τρόπο το καθεστώς της ιδιοκτησίας στα κράτη μέλη. Το άρθρο 345 της ΣΛΕΕ διευκρινίζει ότι η ΕΕ τηρεί ουδέτερη στάση όσον αφορά τον δημόσιο ή ιδιωτικό χαρακτήρα των μετόχων των επιχειρήσεων και αφήνει το θέμα του καθεστώτος ιδιοκτησίας εξ ολοκλήρου στα κράτη μέλη

β) θέτουν την πλειονότητα των ψήφων οι οποίες αντιστοιχούν στους τίτλους που έχει εκδώσει η επιχείρηση, ή

γ) μπορούν να διορίζουν περισσότερα από τα μισά μέλη του διοικητικού, διευθυντικού ή εποπτικού οργάνου της επιχείρησης".

1.5 Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ έχουν κατά το παρελθόν δημιουργήσει δημόσιες επιχειρήσεις, είτε άμεσα, είτε μετατρέποντας ιδιωτικές επιχειρήσεις σε κρατικές ή δημοτικές. Το έπραξαν για πολλούς και διάφορους λόγους, όπως:

- Υλοποίηση στόχων στρατηγικής σημασίας που αφορούν την εξωτερική ή εσωτερική ασφάλεια, ή την ασφάλεια του εφοδιασμού σε αγαθά και υπηρεσίες ουσιώδους σημασίας,
- Κατασκευή των υποδομών που είναι απαραίτητες για τον οικονομικό και κοινωνικό βίο,
- Κινητοποίηση πολύ σημαντικών επενδύσεων (ιδιαίτερα μετά από τους δύο παγκόσμιους πολέμους),
- Προαγωγή νέων δραστηριοτήτων που βραχυπρόθεσμα δεν είναι απαραίτητα κερδοφόρες.
- Διόρθωση των αδυναμιών της αγοράς (φυσικά μονοπώλια, εξωτερική ανάθεση) ή της ιδιωτικής πρωτοβουλίας,
- Αντιμέτωπιση κρίσιμων χρηματοπιστωτικών, οικονομικών, κοινωνικών ή περιβαλλοντικών καταστάσεων,
- Υλοποίηση της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας.

1.6 Η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας, της αποδοτικότητας και, ενδεχομένως, της ανάγκης μεταρρύθμισης των δημόσιων επιχειρήσεων, δεν μπορεί να περιορίζεται στους συνηθισμένους δείκτες κερδοφορίας της οικονομικής δραστηριότητας αλλά θα πρέπει να περιλαμβάνει το σύνολο των στόχων και των αποστολών που τους έχουν αναθέσει οι δημόσιες αρχές.

1.7 Σύμφωνα με έναν επίσημο ευρωπαϊκό ορισμό, ανταγωνιστικότητα είναι «η ικανότητα βελτίωσης με βιώσιμο τρόπο του επιπέδου ζωής των κατοίκων και η παροχή απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής υψηλού επιπέδου».

1.8 Κάθε χρόνο, η Ένωση χάνει ολοένα περισσότερο έδαφος όσον αφορά την παραγωγικότητα. Η επιβράδυνση αυτή σημαίνει πτώση της ανταγωνιστικότητας. Αποκαλυπτικές ενδείξεις αυτής της πτώσης είναι μεταξύ άλλων η ανεπάρκεια όσον αφορά την καινοτομία, η έλλειψη επενδύσεων στις υποδομές και στις τεχνολογίες αλλά και στο ανθρώπινο δυναμικό.

1.9 Η ανταγωνιστικότητα και ελκυστικότητα της Ένωσης εξαρτώνται συνεπώς από τις επενδύσεις στις υποδομές, στην εκπαίδευση και στην επαγγελματική κατάρτιση, στην έρευνα και στην ανάπτυξη, στην υγεία και στην κοινωνική προστασία, στην προστασία του περιβάλλοντος, κλπ. - τομείς στους οποίους οι κρατικές αρχές μπορούν μεταξύ άλλων να χρησιμοποιήσουν και τις δημόσιες επιχειρήσεις ως μέσο παρέμβασης.

1.10 Ωστόσο, οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές δεν είναι εξ ορισμού ενάρετες και οι δημόσιες επιχειρήσεις παρουσιάζουν συχνά αδυναμίες που μπορεί να οφείλονται:

- στον διοικητικό, γραφειοκρατικό ή «πολιτικό έλεγχο»,
- στην έλλειψη ευθύνης της δημόσιας αρχής, η οποία ενδεχομένως να περιορίζεται αποκλειστικά σε δημοσιονομικούς στόχους ή σε στόχους που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία,

— στην εκμετάλλευση της δημόσιας επιχείρησης για στόχους ξένους προς το αντικείμενό της.

1.11 Η αρμόδια δημόσια αρχή μπορεί να χρησιμοποιήσει μία δημόσια επιχείρηση στα πλαίσια μίας αμυντικής ή επιθετικής στρατηγικής:

- αμυντική, με σκοπό να περιορίσει τις συνέπειες της κρίσης, αξιοποιώντας την ως «πυροσβέστη» σε περίπτωση χρεοκοπίας μίας επιχείρησης ή προκειμένου να διασώσει θέσεις εργασίας, ή με σκοπό την προσωρινή κρατικοποίηση έως ότου βρεθεί νέος αγοραστής, ή προκειμένου να επιβάλει κυρώσεις σε μία ιδιωτική επιχείρηση για λόγους προφανούς κατάχρησης κλπ.,
- επιθετική, προκειμένου να προαγάγει μία βιομηχανική πολιτική ή νέες τεχνολογίες, να υλοποιήσει μία κρατική πολιτική, να αναπτύξει νέους πολιτικούς στόχους, να προαγάγει νέους σκοπούς (βιοποικιλότητα, ανανεώσιμες ενέργειες, ενεργειακή μετάβαση), να δημιουργήσει ένα νέο πρότυπο ανάπτυξης (βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς).

1.12 Αυτό σημαίνει ότι η δημόσια αρχή ανταποκρίνεται στις ευθύνες της όσον αφορά τον ορισμό στρατηγικών προσανατολισμών, παρέχοντας συγχρόνως στη διοίκηση της επιχείρησης ευρεία περιθώρια ελιγμών όσον αφορά τη διαχείριση. Κάθε δημόσια αρχή οφείλει ωστόσο να μεριμνά για τη διεξαγωγή πραγματικού ελέγχου και την ύπαρξη ουσιαστικής ρύθμισης, κάτι που προϋποθέτει την επινόηση ενός τρόπου διαχείρισης των δημόσιων επιχειρήσεων που να στηρίζεται στη συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων μερών αλλά και των εκπροσώπων των εργαζομένων των επιχειρήσεων αυτών.

1.13 Όσον αφορά τις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, τα κράτη μέλη παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές μέσω των δημόσιων επιχειρήσεών τους, οι οποίες αναπτύσσουν δραστηριότητες βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα, με αποτέλεσμα να ανταγωνίζονται συχνά τις δραστηριότητες άλλων επιχειρήσεων.

1.14 Μεταξύ των δημόσιων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε ένα ελευθερωμένο και ανταγωνιστικό περιβάλλον αξίζει να αναφερθούν πρώτα απ' όλα οι βιομηχανίες δικτύου (ηλεκτρισμός, φυσικό αέριο, ηλεκτρονικές επικοινωνίες, μεταφορές, ταχυδρομεία), των οποίων η προσβασιμότητα και η συνεχής προσφορά εφοδιασμού καλής ποιότητας και σε προσιτές τιμές είναι απολύτως απαραίτητα στοιχεία όχι μόνον για τους πολίτες αλλά και για μεγάλο μέρος των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Συνεπώς, έχουν θεμελιώδη σημασία για την εθνική οικονομία και την ανταγωνιστικότητα ενός κράτους μέλους σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτό ισχύει στον ίδιο βαθμό και για άλλους τομείς όπως ο οπτικοακουστικός τομέας, το τομέας της στέγασης, της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ή της κοινωνικής πρόνοιας, στους οποίους, οι αδυναμίες της αγοράς δεν επιτρέπουν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, σε όλους τους πολίτες να ασκούν τα δικαιώματά τους.

2. Αντικείμενο της αίτησης για την κατάρτιση διερευνητικής γνωμοδότησης

2.1 Στην αίτησή της για κατάρτιση γνωμοδότησης, η μελλοντική Προεδρία της Λιθουανίας ζήτησε ειδικότερα να δοθεί έμφαση στη βελτίωση των επιδόσεων των δημόσιων επιχειρήσεων και στη σημασία τους για την εθνική ανταγωνιστικότητα. Ζητεί μια ανάλυση της τρέχουσας κατάστασης και των ορθών (ή εσφαλμένων) πρακτικών, η οποία απουσιάζει σε επίπεδο ΕΕ, όπως επίσης απουσιάζει μια διαρθρωτική μεταρρύθμιση σχετικά με την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας αυτού του είδους των επιχειρήσεων κατά τον συντονισμό της οικονομικής πολιτικής και των επιπτώσεών της στην εσωτερική αγορά.

2.2 Παρά το γεγονός ότι η νομοθεσία της ΕΕ εφαρμόζεται μόνο σε ορισμένους συγκεκριμένους τομείς των δραστηριοτήτων των δημοσίων επιχειρήσεων (στις κρατικές ενισχύσεις και στις υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος), η μελλοντική Προεδρία της Λιθουανίας προτείνει, όσον αφορά τη μεταρρύθμιση των δημοσίων επιχειρήσεων, να περιοριστούν οι προσπάθειες ενωσιακού επιπέδου στην προώθηση μη νομοθετικών μέτρων και στον μη καθορισμό στόχων σχετικά με το νέο νομοθετικό πλαίσιο. Η ιδιωτικοποίηση των δημοσίων επιχειρήσεων απαιτείται επίσης να εξακολουθήσει να εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των κρατών μελών.

2.3 Τέλος, η μελλοντική Προεδρία της Λιθουανίας διαπιστώνει με λύπη ότι μέχρι στιγμής, στο πλαίσιο των υφιστάμενων ή των προβλεπόμενων πρωτοβουλιών και εγγράφων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία γενική συζήτηση όσον αφορά τη μεταρρύθμιση των δημοσίων επιχειρήσεων, τη διαχείρισή τους, τη βελτίωση της αποτελεσματικότητάς τους, καθώς και τη συμβολή τους στην ανταγωνιστικότητα και στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020». Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχουν έως τώρα εστιάσει το ενδιαφέρον τους αποκλειστικά και μόνο στις εξής δύο πτυχές: στην τήρηση των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις και των κανόνων που σχετίζονται με την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος.

3. Προτάσεις της ΕΟΚΕ

3.1 Η ΕΟΚΕ δεν μπορεί παρά να στηρίξει το αίτημα της μελλοντικής Προεδρίας της Λιθουανίας που έχει ως στόχο την ανάλυση της τρέχουσας κατάστασης και των ορθών (ή εσφαλμένων) πρακτικών, καθώς και μία διαρθρωτική μεταρρύθμιση σχετικά με την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας αυτού του είδους των επιχειρήσεων κατά τον συντονισμό της οικονομικής πολιτικής και των επιπτώσεών της στην εσωτερική αγορά.

3.2 Οι Συνθήκες προβλέπουν την ενισχυμένη υποχρέωση της ΕΕ και των κρατών μελών να μεριμνούν για την εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, μεταξύ άλλων, αναπτύσσοντας μια προοδευτική δυναμική για την αξιολόγηση των επιδόσεων αυτών των υπηρεσιών. Όσο δεν έχει επιτευχθεί ο στόχος αυτός, η αξιολόγηση των επιδόσεων δεν θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολιτών και της οικονομίας σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

3.3 Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να συμβάλει στην αύξηση της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος και στην προσαρμογή τους στην εξέλιξη των αναγκών των πολιτών και των επιχειρήσεων. Επίσης θα προσφέρει στις δημόσιες αρχές τα στοιχεία που θα τους επιτρέψουν να προβούν στις πιο ενδεδειγμένες επιλογές. Επιπλέον θα διαδραματίσει ουσιαδή ρόλο στην επίτευξη αρμονικής ισορροπίας μεταξύ της αγοράς και του κοινού συμφέροντος, όπως και μεταξύ των οικονομικών, των κοινωνικών και των περιβαλλοντικών στόχων.

3.4 Στη γνωμοδότησή της με θέμα *Μια ανεξάρτητη αξιολόγηση των υπηρεσιών κοινής ωφελείας* ⁽²⁾ η ΕΟΚΕ είχε διατυπώσει συγκεκριμένες προτάσεις για τον ακριβή καθορισμό σε ενωσιακό επίπεδο

των τρόπων ανταλλαγής, αντιπαράβολής, σύγκρισης και συντονισμού Εναπόκειται, συνεπώς, στην ΕΕ να προωθήσει τη δυναμική της ανεξάρτητης αξιολόγησης, με σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας και των αρχών που διατυπώνονται στο προσαρτημένο στις Συνθήκες πρωτόκολλο, καθορίζοντας –σε διάλογο με τους εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων φορέων– μία εναρμονισμένη σε ευρωπαϊκό επίπεδο μεθοδολογία αξιολόγησης βάσει κοινών δεικτών, καθώς και τα μέσα για τη λειτουργία της.

3.5 Προβληματιζόμενη για τον τρόπο με τον οποίο οι δημόσιες επιχειρήσεις θα μπορούσαν να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη και στην ανταγωνιστικότητα της Ένωσης, η ΕΟΚΕ έχει ασχοληθεί σε διάφορες γνωμοδοτήσεις της με το θέμα των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος στην ΕΕ.

3.6 Από τον Οκτώβριο 2001 υπάρχει το καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρείας. Το καταστατικό εφαρμόζεται από τις 8 Οκτωβρίου 2004 και προσφέρει στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε πολλά κράτη μέλη τη δυνατότητα να ιδρύουν μία ενιαία επιχείρηση ενωσιακού δικαίου και να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες: ένα ενιαίο σύστημα διαχείρισης και δημοσίευσης των οικονομικών πληροφοριών. Οι εταιρείες που υιοθετούν αυτό το καθεστώς αποφεύγουν με αυτόν τον τρόπο την υποχρεωτική υπαγωγή τους στην νομοθεσία κάθε κράτους μέλους στο οποίο έχουν υποκατάστημα, περιορίζοντας συγχρόνως τα διοικητικά τους έξοδα.

3.7 Σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να εξεταστεί και η εφαρμογή ενός «καταστατικού ευρωπαϊκής δημόσιας επιχείρησης», ένα θέμα που έθιξε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 2001 σε σχέση με το πρόγραμμα Galileo ⁽³⁾, το οποίο σήμερα πλέον είναι «de facto ευρωπαϊκή δημόσια επιχείρηση»

3.8 Θα μπορούσαν να ληφθούν ιδιαίτερα υπόψη οι ευρωπαϊκές δημόσιες επιχειρήσεις των μεγάλων διευρωπαϊκών δικτύων υποδομών, οι οποίες, σύμφωνα με τις Συνθήκες, υπάγονται στην κοινή πολιτική στον τομέα της ενέργειας και των μεταφορών, και συνεργάζονται με τις εθνικές ή τοπικές επιχειρήσεις σε αυτούς τους τομείς, ώστε να υλοποιηθούν οι νέες διατάξεις και αρμοδιότητες που περιέχονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας, ιδιαίτερα όσον αφορά την πολιτική της Ένωσης στον τομέα της ενέργειας (άρθρο 194 της ΣΛΕΕ)

3.9 Στη γνωμοδότησή της με θέμα την Πράσινη Βίβλο «Προς ένα ασφαλές, αειφόρο και ανταγωνιστικό ευρωπαϊκό δίκτυο ενέργειας» ⁽⁴⁾, η ΕΟΚΕ είχε ζητήσει τη διενέργεια μελετών σχετικά με τη σκοπιμότητα και τη δυνατότητα υλοποίησης μιας ευρωπαϊκής ΥΚΩ ενέργειας στην υπηρεσία των πολιτών, με κοινή προέγγιση σε θέματα τιμών, φορολόγησης, οικονομικών κανόνων, ασφαλείας, οικονομικής ανάπτυξης, προστασίας του περιβάλλοντος.

3.10 Σε αυτήν την Πράσινη Βίβλο, η Επιτροπή τάσσεται επίσης υπέρ ενός ενιαίου ευρωπαϊκού διαχειριστή συστημάτων μεταφοράς φυσικού αερίου με την προοδευτική ανάθεση σε μια ανεξάρτητη εταιρεία της διαχείρισης ενός ενοποιημένου δικτύου μεταφοράς φυσικού αερίου σε όλη την ΕΕ.

⁽³⁾ Αξιολόγηση αντικτύπου της Πρότασης κανονισμού για την περαιτέρω εφαρμογή του Ευρωπαϊκού προγράμματος δορυφορικής πλοήγησης (2014-2020) (SEC(2011)1446)

⁽⁴⁾ ΕΕ C 306 της 16.12.2009, σ. 51-55.

⁽²⁾ ΕΕ C 162 της 25.6.2008, σ. 42-45

3.11 Παρόμοιες υπηρεσίες ευρωπαϊκού επιπέδου, ανεξάρτητα από το καθεστώς του φορέα που τις παρέχει (δημόσιο, ιδιωτικό ή σύμπραξη ιδιωτικού/δημόσιου τομέα) θα προσφέρουν ενδεχομένως πρόσθετη αξία σε τομείς που έχουν ιδιαίτερη σημασία τόσο σε πολυεθνικό όσο και σε διασυνοριακό επίπεδο, όπως η ασφάλεια του εφοδιασμού σε ενέργεια, η διασφάλιση των υδάτινων πόρων, η διαφύλαξη της βιοποικιλότητας, η διατήρηση της ποιότητας του αέρα, η εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια, στο βαθμό που οι υπηρεσίες αυτές μπορούν να προσφερθούν αποτελεσματικότερα σε ευρωπαϊκό απ' ό,τι σε εθνικό ή τοπικό επίπεδο.

3.12 Εν προκειμένω η ΕΟΚΕ τάσσεται υπέρ των συμπράξεων δημόσιου (Ένωσης και κρατών μελών) και ιδιωτικού τομέα ώστε να αυξηθεί η ασφάλεια εφοδιασμού ενέργειας και να επιτευχθεί μια ολοκληρωμένη διαχείριση των διασυνδεδεμένων δικτύων ενέργειας (φυσικό αέριο, ηλεκτρισμός, πετρέλαιο). Συνιστά, μάλιστα την ανάπτυξη δικτύου αιολικής ενέργειας ανοικτής θάλασσας και στη σύνδεση των αιολικών πάρκων με το επίγειο δίκτυο, πράγμα που θα μείωνε αισθητά το κόστος εκμετάλλευσης και κεφαλαίου και θα ενθάρρυνε περισσότερο τις επενδύσεις σε νέα δίκτυα ⁽⁵⁾.

3.13 Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων κάθε κράτους μέλους, για παράδειγμα όσον αφορά το ενεργειακό μείγμα, τα κοινωνικά και κοινωνικά ζητήματα που θέτει η διαχείριση και η χρήση των φυσικών πόρων, η πυρηνική ενέργεια, η αλλαγή του κλίματος και

η αειφόρος διαχείριση, η ασφάλεια, υπερβαίνουν τα παραδοσιακά σύνορα των κρατών και δεν βρίσκουν ικανοποιητική απάντηση παρά μόνο σε μια ευρωπαϊκή θεώρηση του γενικού συμφέροντος και των κατάλληλων υπηρεσιών.

3.14 Επίσης θα μπορούσε να τεθεί και το ζήτημα της οικονομικής δραστηριότητας των ευρωπαϊκών εκτελεστικών οργανισμών.

3.15 Επί του παρόντος υπάρχουν έξι ⁽⁶⁾ τέτοιοι οργανισμοί που συγκεντρώνουν για την περίοδο 2007-2013 προγράμματα που αντιστοιχούν σε 28 δισεκατομμύρια ευρώ. Η πλειονότητα των προγραμμάτων αυτών αφορά τομείς στους οποίους η ΕΕ έχει την αποστολή να στηρίζει τα κράτη μέλη.

3.16 Από τη μία πλευρά, οι εκτελεστικοί οργανισμοί θα μπορούσαν να ερμηνευτούν ως μία μορφή ανάθεσης ορισμένων αρμοδιοτήτων της Επιτροπής σε υπεργολαβία και να διερωτηθεί κανείς σε ποιο βαθμό είναι πράγματι ανεξάρτητοι. Από την άλλη πλευρά η αποστολή και οι αρμοδιότητες των οργανισμών αυτών συνεπάγονται την άμεση παρέμβασή τους στην οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Τίθεται επομένως το ερώτημα αν απέχουμε πράγματι τόσο πολύ από τον ευρύ ορισμό που θέσπισε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την οικονομική και την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Βρυξέλλες, 10 Ιουλίου 2013.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Henri MALOSSE

⁽⁵⁾ ΕΕ C 128 της 18.5.2010, σ. 65

⁽⁶⁾ Εκτελεστικός Οργανισμός του Διευρωπαϊκού Δικτύου Μεταφορών (TEN-TEA), Εκτελεστικός Οργανισμός του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Έρευνας (ERC), Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (REA), Εκτελεστικός Οργανισμός για την Ανταγωνιστικότητα και την Καινοτομία (EACI), Εκτελεστικός Οργανισμός για την Υγεία και τους Καταναλωτές (EAHC), Εκτελεστικός Οργανισμός Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού(EACEA).